

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

1. september 2021 *

Institutsiooniline õigus – EMSK liige – OLAFi juurdlus psühholoogilise ahistamise väidete kohta – Otsus vabastada liige tema personalihalduse ja -juhtimise ülesannetest – Tühistamishagi – Vaidlustatav akt – Vastuvõetavus – Teenistuse huvides võetud meede – Õiguslik alus – Kaitseõigused – OLAFi aruande lisadega tutvumise võimaldamisest keeldumine – Tunnistajate ütluste sisu avaldamine kokkuvõtte vormis – Vastutus

Kohtuasjas T-377/20,

KN, esindajad: advokaadid M. Casado García-Hirschfeld ja M. Aboudi,

hageja,

versus

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK), esindajad: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas ja L. Camarena Januzec, keda abistas advokaat A. Duron,

kostja,

mille ese on esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada EMSK 9. juuni 2020. aasta otsus ja teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada hagejale väidetavalt tekitatud kahju,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president J. Svenningsen (ettekandja), kohtunikud C. Mac Eochaidh ja T. Pynnä,

kohtusekretär: ametnik M. Marescaux

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 21. aprilli 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja KN on alates 1. maist 2004 Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) liige. Ta oli 2013. aasta aprillist kuni 27. oktoobrini 2020 EMSKs tööandjaid esindava rühma (edaspidi „I rühm“) esimees.
- 2 Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF), olles saanud teada väidetest hageja käitumise kohta teiste EMSK liikmete ja EMSK töötajatega, algatas 6. detsembril 2018. aastal tema suhtes juurdluse. Hagejat teavitati selle juurdluse algatamisest 18. oktoobri 2019. aasta kirjaga.
- 3 OLAF kuulas 25. novembril 2019 toimunud istungil hageja ära. Hageja täiendas 26. ja 29. novembri 2019. aasta e-kirjades ära kuulamisel öeldut kirjalike avaldustega.
- 4 Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määruse (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013, L 248, lk 1), artikli 9 lõikele 4 palus OLAF 4. detsembril 2019. aasta kirjas hagejal esitada kümne tööpäeva jooksul kirjalikult oma seisukohad temaga seotud asjaolude kohta, mis kajastusid sellele kirjale lisatud kokkuvõttes. Need asjaolud puudutasid hageja käitumist A ja B, samuti C ning üldisemalt I rühma sekretariaadi töötajatega.
- 5 Hageja esitas temaga seotud asjaolude kokkuvõtte kohta oma seisukohad 17. detsembril 2019.
- 6 16. jaanuari 2020. aasta kirjas teavitas OLAF hagejat juurdluse lõpetamisest ning lõpparuande (edaspidi „OLAFi aruanne“) edastamisest Belgia föderalsele prokuratuurile ja EMSK presidendile. Viimasel paluti eelkõige käsitleda tunnistajate ja rikkumisest teatajate antud ütluste protokolle „äärniselt konfidentsiaalsetena“, võttes arvesse, et need sisaldasid „asjasse puutuvaid isikuid edaspidi ohustada võivat väga tundlikku teavet“. Lisaks sellele paluti EMSK presidendil sõnaselgelt OLAFiga nõu pidada, kui esitatakse mõni taotlus kõnealuste protokollidega tutvumise võimaldamiseks.
- 7 Vastavalt määruse nr 883/2013 artiklile 11 olid OLAFi aruandele lisatud soovitusel järelmeetmete kohta, mis juurdluse järel võtta tuleks. Ühelt poolt soovitas OLAF Belgia prokuratuuril alustada hageja suhtes kriminaalmenetlust seoses A ja B väidetava psühholoogilise ahistamisega seotud asjaoludega, kuna neil asjaoludel võib olla täidetud Belgia karistusseadustiku artiklis 442 *bis* nimetatud kuriteo koosseis. Teiselt poolt soovitas OLAF nendesamade asjaolude, samuti C ja D ning teiste I rühma sekretariaadi töötajate või endiste töötajate väärkohtlemisega seoses EMSK-l alustada 20. veebruaril 2019. aastal jõustunud EMSK liikmete käitumisjuhendi (edaspidi „2019. aasta käitumisjuhend“) artiklis 8 ja EMSK kodukorra 4. osas nimetatud menetlust ning võtta „kõik vajalikud meetmed, vältimaks töökohal uusi [hageja]poolseid ahistamisjuhtumeid“.
- 8 Hageja palus 21. jaanuari 2020. aasta e-kirjas EMSK presidendil alustada 2019. aasta käitumisjuhendi artiklis 8 nimetatud menetlust seoses nimetatud juhendi võimalike rikkumistega ning kutsuda kokku selle juhendi artikliga 7 loodud liikmete käitumise küsimustega tegelev nõuandekomitee (edaspidi „nõuandekomitee“), tehes seda enne I rühmas järgmiseks päevaks kavandatud hääletust selle rühma kandidaadi ülesseadmiseks EMSK presidendi valimistel.

- 9 EMSK president teavitas 21. jaanuari 2020. aasta koosolekul, millest hageja osa võttis, EMSK juhatuse liikmeid sellest, et sai 16. jaanuaril 2020 OLAFi aruande ning sellele lisatud soovitusel.
- 10 EMSK president edastas 22. jaanuari 2020. aasta kirjaga nõuandekomiteele OLAFi aruande ning palus vastavalt 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 7 lõikele 4, et nõuandekomitee annaks 30 kalendripäeva jooksul oma arvamuse nimetatud juhendi väidetavate rikkumiste kohta. EMSK president märkis siiski, et tunnistajate ja rikkumisest teatajate kaitse tagamiseks ei edasta ta nõuandekomiteele nende OLAFi läbi viidud ärakuulamiste protokolle.
- 11 Samal päeval otsustasid I rühma liikmed esitada hageja kandidatuuri 2020. aasta oktoobrikuus toimuma pidanud EMSK presidendi valmistel.
- 12 Nõuandekomitee esimees kutsus 10. veebruari 2020. aasta kirjaga hageja ärakuulamisele, mis oli kavandatud sama aasta 6. märtsiks.
- 13 Nõuandekomitee esimehele saadetud 17. veebruari 2020. aasta kirjas soovis hageja eelkõige saada „koopiad kõigist dokumentidest, mis on otseselt seotud [tema vastu esitatud] väidetega, arvestades mõistagi konfidentsiaalsuse põhimõtet“.
- 14 Vastuseks EMSK taotlusele märkis OLAF 20. veebruari 2020. aasta e-kirjas, et üldreeglina ei tohi asjaomasele isikule edastada teatud andmeid, eelkõige kolmandate isikute ning iseäranis tunnistajate ja rikkumisest teatajate isikuandmeid, ega ka OLAFi poolt asjaoludele antud õiguslikku hinnangut. Samuti paluti, et enne seda, kui EMSK saadab aruande mittekonfidentsiaalse versiooni hagejale, edastaks ta OLAFile selle versiooni, mille ta hagejale edastada kavatses. Informatsioonina lisas OLAF oma e-kirjale ka suunised tema lõpparuannete kasutamise kohta Euroopa Komisjoni talituste poolt sissenõudmismenetluste ja muudes otsetoetuste ja välisabi valdkonnas võetavate meetmete raames.
- 15 Hagejale edastati 4. märtsil 2020 OLAFi aruandest versioon, kus ei olnud eelkõige tunnistajate ja rikkumisest teatajate anonüümsuse kaitseks teatud andmeid ja millel puudus lisa (edaspidi „OLAFi aruande mittekonfidentsiaalne versioon“).
- 16 Hageja esitas nõuandekomitee esimehele 4. märtsi 2020. aasta e-kirjas eelkõige taotluse, et tema ärakuulamine, mis oli kavandatud 6. märtsiks, lükataks edasi hilisemale kuupäevale, et talle jääks rohkem aega OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooniga tutvumiseks.
- 17 Nõuandekomitee, kuhu kuulus kaks liiget kõigist kolmest EMSK rühmast, kuulus hageja ära 6. märtsil 2020, olles enne eraldi ära kuulanud OLAFi juurdlejad ning ühe endise EMSK liikme D kui rikkumisest teataja.
- 18 Ärakuulamisel kaebas hageja selle üle, et tal võimaldati OLAFi aruandega tutvuda vaid piiratud ulatuses.
- 19 D ei olnud nõus sellega, et tema ärakuulamisest võtab osa nõuandekomiteesse kuuluv I rühma liige E, kuna viimase puhul esinevat huvide konflikt. Selle huvide konflikti põhjus olevat asjaolus, et ta viis hageja taotlusel I rühma sekretariaadis läbi juurdluse ja koostas selle tulemusel aruande, mis sisaldas A käitumist puudutavaid väiteid ning mida hageja kasutas seejärel usaldushääletuse läbiviimiseks 25. oktoobril 2018 toimunud I rühma juhatuse koosolekul.

- 20 Hageja teine ärakuulamine, mis pidi toimuma 17. märtsil 2020, jäi COVID-19ga seotud tervisekriisist tingituna kehtestatud piirangute tõttu ära. Edaspidi ei nõudnud sellise teise ärakuulamise korraldamist ei nõuandekomitee ega hageja.
- 21 Nõuandekomitee teavitas 2. aprilli 2020. aasta kirjas EMSK presidenti sellest, et hageja juhtumit puudutavatest nõuandekomitee aruteludest ei võta osa E, kuna tal esineb huvide konflikt. Samuti täpsustati selles kirjas, et neil asjaoludel ei nõustunud teine nõuandekomiteesse kuuluv I rühma liige F otsusega E aruteludest kõrvale jätta ega võta ka ise hageja juhtumit puudutavatest nõuandekomitee aruteludest enam osa.
- 22 Hageja teatas EMSK presidendile saadetud 7. aprilli 2020. aasta kirjas, et tal on terviseprobleemid ning seetõttu ei ole tal võimalik määramata aja jooksul I rühma esimehe ülesandeid täita. Hageja haiguspuhkuse ajaks määrati tema ajutiseks asendajaks I rühma aseesimees.
- 23 EMSK presidendile saadetud 28. aprilli 2020. aasta kirjas edastas nõuandekomitee vastavalt 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 8 lõikele 2 oma soovitusel seoses käitumisjuhendi väidetavate rikkumistega hageja poolt. Nõuandekomitee tegi EMSK presidendile ettepaneku võtta nimelt järgmised meetmed.

„1. Lähtudes nõuandekomitees 6. märtsil 2020 korraldatud OLAFi ja [hageja] ärakuulamistel saadud teabest ning olles põhjalikult analüüsinud OLAFis toimunud [hageja] ärakuulamise kokkuvõtet ning OLAFi aruannet, nõustub nõuandekomitee OLAFi tuvastatud faktiliste asjaolude ja nende pinnalt tehtud õiguslike järeldustega. Seega tõdeb nõuandekomitee, et oma käitumisega EMSK töötajate ja endiste liikmete suhtes rikkus [hageja] EMSK kodukorra artikli 1 lõiget 4, 17. jaanuari 2013. aasta EMSK liikmete käitumisjuhendi artikli 4 lõiget 1, [2019. aasta käitumisjuhendi] artikli 4 lõiget 1 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõiget 1. Lisaks tõdeb nõuandekomitee, et OLAFi juurdlustoimingute käigus järgiti kõiki süüdistatava menetluslikke õigusi.

2. Euroopa õiguskorra kesksete sätete korduva ja raske rikkumise tõttu võetakse [hagejalt] õigus juhtida I rühma sekretariaadi töötajaid ning seetõttu teostada nende suhtes võimuvolitusi.

3. Tingituna töötajate juhtimise õiguse äravõtmisest ning sellest, et esimehe ametikoht on selle õigusega tihedalt seotud, peatatakse [hageja] volitused I rühma esimehena, kusjuures selline volituste peatamine ei mõjuta seda, et tervislikel põhjustel on [hageja] kuni tervenemiseni I rühma juhtimise üle andnud I rühma aseesimehele.

4. EMSK presidendil [...] palutakse [hagejalt] nõuda, et ta loobuks EMSK ja selle liikmete kahjustamise vältimiseks EMSK eestseisusesse kandideerimisest, mille I rühma liikmed kinnitasid 23. jaanuaril 2020 toimunud valimismenetluses.

5. Juhul kui Belgia prokuratuur alustab kriminaalmenetlust, pöördub EMSK kohtu poole eesmärgiga astuda tsiviilhagejana [hageja] suhtes toimuvasse kriminaalmenetlusse [...]“.

- 24 EMSK president tegi 12. mai 2020. aasta kirjas hagejale vastavalt 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 8 lõikele 3 ettepaneku esitada soovi korral oma kirjalikud seisukohad nõuandekomitee esitatud soovitude kohta.

- 25 Euroopa Parlament võttis 13. mail 2020 vastu otsuse (EL) 2020/1984 Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2020, L 417, lk 469), milles nimetatud institutsioon lükkas edasi otsuse tegemise heakskiidu andmise kohta Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee peasekretäri tegevusele Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 2018. aasta eelarve täitmisel. Järgmisel päeval võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni (EL) 2020/1985 tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2020, L 417, lk 470), mille kohaselt paluti EMSK-l teavitada OLAFi aruandes sisaldunud soovitude järgimiseks võetud meetmetest enne 2020. aasta septembri lõppu.
- 26 Vastavalt 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 8 lõikele 3 konsulteeris EMSK president 27. mail 2020 EMSK laiendatud eestseisusega.
- 27 EMSK presidendile saadetud 2. juuni 2020. aasta kirjas esitas hageja oma seisukohad nõuandekomitee soovitude kohta. Eelkõige heitis hageja nõuandekomiteele ette tema kaitseõiguste rikkumist, sest kuna tal ei olnud võimalust saada OLAFi aruande lisasid, ei saanud ta esitada nende kohta oma kommentaare.
- 28 EMSK president edastas 3. juuni 2020. aasta teatega nõuandekomitee soovitused ja hageja poolt nende kohta esitatud kirjalikud seisukohad, samuti OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni ning eelarve täitmist puudutava tegevuse kohta heakskiidu andmist käsitleva parlamendi otsuse EMSK juhatuse liikmetele, et viimased võtaksid vastu hagejat puudutava otsuse. Sellele kirjale oli lisatud ka otsuse projekt.
- 29 Kinnisel koosolekul, mis toimus 9. juunil 2020, võttis EMSK juhatus vastu käesoleva hagi esemeks oleva otsuse (edaspidi „vaidlustatud otsus“) 21 poolt- ja nelja vastuhäälega, üks liige ei osalenud hääletamisel ja lisaks tunnistati üks hääl kehtetuks. Selle otsuse ainus artikkel on sõnastatud järgmiselt:

„Juhatus

1. võtab teadmiseks OLAFi ja nõuandekomitee järeldused, mis puudutavad [hageja] [...] vastutust ahistamise ja kohatu käitumise eest, milles teda süüdistatakse;
2. märgib, et karistuse seaduslikkuse põhimõtet (*nulla poena sine lege*) arvesse võttes ei ole [2019. aasta käitumisjuhendis] sätestatud karistused käesoleval juhul kohaldatavad;
3. palub [hagejal]
  - tagasi astuda I rühma esimehe ametikohalt,
  - loobuda kandideerimisest EMSK eestseisusesse;
4. vabastab [hageja] personalijuhtimise ja -halduse ülesannete täitmisest;
5. paneb peasekretärile kohustuse võtta meetmed, mis on vajalikud tagamaks, et EMSK astuks tsiviilhagejana menetlusse, kui kuninglik prokurör [hageja] suhtes menetlust alustab;
6. paneb peasekretärile kohustuse edastada see otsus OLAFi ja Euroopa Parlamendile, vajaduse korral võib otsuse teatavaks teha ka teistele institutsioonidele ja/või liikmesriikide asutustele.

See otsus on osa juhatuse 9. juuni 2020. aasta koosoleku protokollist ning selle avalikustamise suhtes kehtivad piirangud.“

- 30 Vaidlustatud otsus tehti hagejale teatavaks 17. juunil 2020.
- 31 Auditorat du travail de Bruxelles'i (Brüsseli tööalaste süütegude prokurör, Belgia) taotlusel ja olles enne saanud hageja seisukohad, võttis EMSK täiskogu 15. juuli 2020. aasta otsusega hagejalt puutumatus. Seejärel otsustas EMSK täiskogu 28. juuli 2020. aasta otsusega, et EMSK astub tsiviilhagejana tribunal correctionnel de Bruxelles'is (Brüsseli kriminaalkohus, Belgia) hageja suhtes alustatud menetlusesse.
- 32 Hageja haigusest tingitud eemalolek lõppes 28. augustil 2020.
- 33 EMSK personali- ja finantsküsimuste direktoraadi direktor teavitas 1. septembri 2020. aasta kirjas hagejat sellest, et vaidlustatud otsuse täitmiseks vabastab ta hageja I rühma sekretariaadi personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest. Lisaks sellele paluti hagejal nimetada I rühma sekretariaadi igapäevase juhtimise tagamiseks mõni teine selle rühma liige.
- 34 I rühm esitas 8. septembril 2020 EMSK eestseisuse liikme kandidaadiks ühe teise oma liikme ning hageja loobus neil valimistel kandideerimisest.
- 35 Hageja volituste tähtaja lõppemisel valis I rühm 27. oktoobril 2020 uue esimehe. Samal päeval valiti I rühma poolt esitatud kandidaat EMSK presidendiks.
- 36 Nõukogu 30. oktoobri 2020. aasta otsusega (EL) 2020/1636, millega nimetatakse ametisse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee liige ajavahemikuks 21. septembrist 2020 kuni 20. septembrini 2025 (ELT 2020, L 369, lk 1), nimetati hageja Poola Vabariigi ettepanekul EMSK liikmeks ajavahemikul 21. septembrist 2020 kuni 20. septembrini 2025.

Menetlus ja poolte nõuded

- 37 Hageja esitas 18. juunil 2020 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusega käesoleva hagi.
- 38 Üldkohtu kantseleisse samal päeval saabunud eraldi dokumendiga esitas hageja ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, mille ese oli vaidlustatud otsuse täitmise peatamine. See taotlus jäeti 22. juuli 2020. aasta kohtumäärusega KN vs. EMSK (T-377/20 R, ei avaldata, EU:T:2020:353) kiireloomulisuse puudumise tõttu rahuldamata ning kohtukulude küsimus jäeti edaspidi lahendamiseks.
- 39 Üldkohtu kantseleisse samal päeval saabunud teise eraldi dokumendiga esitas hageja taotluse vaadata hagi läbi Üldkohtu kodukorra artiklis 152 nimetatud kiirendatud menetluses. 24. juuli 2020. aasta otsusega, mis tehti hagejale teatavaks 27. juulil 2020, jättis Üldkohus (kaheksas koda) selle taotluse rahuldamata.
- 40 Üldkohtu kantseleisse 29. juunil 2020 saabunud dokumendiga taotles hageja, et tema suhtes kohaldataks anonüümsuse kaitset vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 66.

- 41 Üldkohtu kantseleisse 31. augustil 2020 saabunud dokumendiga esitas hageja uue ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, mis tugines väidetavatele uutele faktilistele asjaoludele kodukorra artikli 160 tähenduses ja mille ese oli vaidlustatud otsuse täitmise peatamine. See taotlus jäeti 19. oktoobri 2020. aasta kohtumäärusega KN vs. EMSK (T-377/20 R II, ei avaldata, EU:T:2020:505) kiireloomulisuse puudumise tõttu rahuldamata ning kohtukulude küsimus jäeti edaspidi lahendamiseks.
- 42 Pärast menetluskokumentide teistkordset vahetamist lõpetati menetluse kirjalik osa 25. novembril 2020.
- 43 Hageja esitas 18. detsembri 2020. aasta kirjas kodukorra artikli 106 lõike 2 alusel taotluse kohtuistungi pidamiseks.
- 44 Kohtukantselei 9. veebruari 2021. aasta kirjas palus Üldkohus menetlust korraldavate meetmete raames EMSK-l esitada – vajaduse korral mittekonfidentsiaalses vormis – OLAFi aruande lisad, sealhulgas tunnistajate ja rikkumisest teatajate ärakuulamise protokollid, arvestades seejuures kodukorra artikli 92 lõikes 3 ja artiklis 103 sätestatud.
- 45 EMSK selgitas 23. veebruari 2021. aasta kirjas, et OLAFi aruande lisad on konfidentsiaalsed ja seega ei või neid edastada hagejale. Selles olukorras leidis EMSK, et taotletud dokumentide esitamine on võimalik vaid kodukorra artikli 91 punkti b alusel tehtava menetlustoimingu määruse alusel, kuna neid tuleb käsitleda vastavalt kodukorra artiklile 103.
- 46 Kohtukantselei 5. märtsi 2021. aasta kirjas esitas Üldkohus menetlust korraldava meetmena pooltele küsimusi kirjalikuks vastamiseks ning pooled täitsid selle nõude ette nähtud tähtaja jooksul.
- 47 9. märtsi 2021. aasta kohtumäärusega kohustas Üldkohus kodukorra artikli 92 lõike 3 alusel EMSKd esitama OLAFi aruande lisad, sealhulgas tunnistajate ja rikkumisest teatajate ärakuulamise protokollid, mille OLAF oli EMSK-le edastanud 16. jaanuari 2020. aasta kirjaga. Lisaks täpsustati, et menetluse selles etapis ei edastata neid dokumente hagejale, välja arvatud juhul, kui EMSK suudab lisaks nende dokumentide täielikule versioonile esitada ka nende mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 48 EMSK esitas 17. märtsil 2021 OLAFi aruande lisade konfidentsiaalse versiooni.
- 49 Üldkohus otsustas 30. märtsil 2021, et kostja 9. märtsi 2021. aasta kohtumääruse alusel kostja esitatud dokumendid on vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad ning konfidentsiaalsed. Lisaks sellele otsustas Üldkohus, millistel tingimustel ja millises korras on võimalik neid dokumente hagejale tutvustada.
- 50 Kohtukantselei 30. märtsi 2021. aasta kirjas palus Üldkohus hageja advokaatidel enne OLAFi aruande lisade konfidentsiaalse versiooni saamist nõustuda konfidentsiaalsuse kohustusega. Hageja advokaadid saatsid 7. aprillil 2021 Üldkohtule allkirjastatult tagasi dokumendid, milles oli võetud kohustus hoida konfidentsiaalsust.
- 51 Kohtukantselei 7. aprilli 2021. aasta kirjas palus Üldkohus hageja advokaatidel ära näidata, millised on need OLAFi aruande lisade konfidentsiaalses versioonis sisalduvad andmed, mille sisu ei kajastu OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis, millega hagejal oli võimalik tutvuda,

ning tuua vajaduse korral esile need täiendavad seisukohad, mis oleksid võinud mõjutada haldusmenetluse tulemust ja mille hageja oleks saanud menetluse selles etapis esitada, kui ta oleks neist andmetest teadlik olnud. Hageja advokaadid täitsid selle nõude ette nähtud tähtaja jooksul.

- 52 Pooled kuulati ära 21. aprillil 2021 toimunud kohtuistungil. Kohtuistungil palus EMSK võimalust vastata hageja advokaatide poolt OLAFi aruande lisade konfidentsiaalse versiooni kohta esitatud seisukohtadele kirjalikult. Saades 5. mail 2021 EMSK kirjalikud seisukohad, lõpetas Üldkohus menetluse suulise osa.
- 53 Hageja palub Üldkohtul:
- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
  - tühistada vaidlustatud otsus;
  - mõista EMSK-lt tema kasuks välja 200 000 eurot hüvitisena talle tekitatud mittevaralise kahju eest ning 50 000 eurot hüvitisena talle tekitatud varalise kahju eest;
  - mõista EMSK-lt välja kõik kohtukulud.
- 54 EMSK palub Üldkohtul:
- jätta hagi vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata;
  - teise võimalusena jätta hagi põhjendamatusesse tõttu rahuldamata;
  - mõista hagejalt välja kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete ja kiirendatud menetluse taotluste menetlusega seotud kulud.

Õiguslik käsitlus

Tühistamisnõude vastuvõetavus

- 55 Esitamata küll eraldi dokumendis vastuvõetamatusesse vastuväidet, leiab EMSK siiski, et tühistamishagi tuleks vastuvõetamatusesse tõttu jätta läbi vaatamata.
- 56 Esimesena leiab EMSK, et hagejale tehtud ettepanekud I rühma esimehe ametikohalt tagasi astuda ning loobuda kandideerimisest eestseisusesse on siduva õigusmõjuta, kuna tagasiastumise või kandideerimisest loobumise otsuse saanuks teha ainult hageja ise.
- 57 Teisena leiab EMSK, et otsus vabastada hageja I rühma sekretariaadi personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest on üksnes EMSK sisemise ümberkorralduse meede, mille võtmisel lähtus administratsioon õigusest oma teenistusi vabalt korraldada. 25. veebruari 1988. aasta kohtuotsusest *Les Verts vs. parlament* (190/84, EU:C:1988:94) tuleneb aga, et aktid, millel on üksnes haldusesisene õigusmõju, ei tekita õigusi ega kohustusi kolmandatele isikutele ega ole käsitatavad vaidlustatavate aktidena ELTL artikli 263 tähenduses.

- 58 Kolmandana seoses vaidlustatud otsuse muude osadega, mis puudutavad ühelt poolt EMSK tsiviilhagi esitamist tribunal correctionnel de Bruxelles'is (Brüsseli kriminaalkohus, Belgia) toimivas menetluses ja teiselt poolt vaidlustatud otsuse teatavakstegemist mitmele Euroopa Liidu või liikmesriikide institutsioonile ja asutusele, leiab EMSK, et tegemist on „puhtalt OLAFi soovitude täitmiseks antud aktidega“, mida samuti ei saa tühistamishagiga vaidlustada.
- 59 Hageja vaidleb neile argumentidele vastu.
- 60 Käesoleval juhul on EMSK juhatus otsustanud vaidlustatud otsusega võtta hageja suhtes kolm meetet ning seega tuleb hinnata, kas need meetmed saavad olla kohtuliku kontrolli ese vastavalt ELTL artiklile 263.

Ettepanek I rühma esimehe ametikohalt tagasi astuda ja loobuda kandideerimisest EMSK eestseisusesse

- 61 Vaidlustatud otsuse ainsa artikli lõikes 3 tegi EMSK juhatus hagejale ettepaneku astuda tagasi I rühma esimehe ametikohalt ning loobuda kandideerimisest EMSK eestseisusesse.
- 62 Kohtupraktika kohaselt on aktideks, mille peale saab esitada tühistamishagi, kõik liidu institutsioonide, organite ja asutuste aktid – sõltumata nende laadist või vormist –, mille eesmärk on tekitada hageja huve mõjutavaid siduvaid õiguslikke tagajärgi, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis (vt 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus CSUE vs. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Käesoleval juhul ei ole aga – nagu EMSK õigesti leiab – ettepanekul I rühma esimehe ametikohalt tagasi astuda ning loobuda kandideerimisest eestseisusesse mis tahes siduvaid õiguslikke tagajärgi selle kohtupraktika tähenduses.
- 64 Kuna EMSK juhatusel ei ole nimelt pädevust nõuda EMSK liikmelt rühma esimehe ametikohalt tagasiastumist ega presidendi valimistel kandideerimisest loobumist, oli hagejal vabadus otsustada nende ettepanekute kohaselt mitte toimida.
- 65 Pealegi jäi hageja käesoleval juhul hoolimata neist ettepanekutest I rühma esimeheks kuni oma volituste tähtaja lõppemiseni 27. oktoobril 2020.
- 66 Tõsi on, et 8. septembril 2020 ehk pärast seda, kui I rühm esitas EMSK eestseisuse valmistel kandidaadiks ühe teise oma liikme, mis oli ligi kolm kuud pärast vaidlustatud otsuse tegemist, nõustus hageja loobuma kandideerimisest.
- 67 Käesoleva hagiga, mis esitati 18. juunil 2020, ei vaidlustata siiski hageja 8. septembri 2020 otsust loobuda kandideerimisest EMSK eestseisusesse, vaid juhatuse ettepanekut loobuda kandideerimisest, mis ei ole oma laadilt aga isiku õigusi piirav akt (vt analoogia alusel 12. mai 2015. aasta kohtuotsus Dalli vs. komisjon, T-562/12, EU:T:2015:270, punkt 155).
- 68 Sellest järeldub, et I rühma esimehe ametikohalt tagasi astumise ja EMSK eestseisusesse kandideerimisest loobumise kohta tehtud ettepanekuid puudutavas osas ei ole vaidlustatud otsusel siduvaid õiguslikke tagajärgi. Seetõttu tuleb jätta tühistamismõue nende ettepanekute osas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Otsus vabastada hageja personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest

- 69 Vaidlustatud otsuse ainsa artikli lõikega 4 vabastas EMSK juhatus hageja personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest.
- 70 Kodukorra artikli 80 lõikes 1 on sätestatud, et „[i]gal rühmal on sekretariaat, mis allub otse rühma esimehele“. Nimetatud kodukorra artikli 80 lõigete 2 ja 3 kohaselt kasutatakse ametisse nimetavale asutusele ja töölepingute sõlmimise pädevusega asutusele sekretariaadi töötajate suhtes antud volitusi „rühma esimehe esildisel“.
- 71 Käesoleval juhul ilmneb eespool punktis 33 mainitud EMSK personali- ja finantsküsimuste direktoraadi direktori 1. septembri 2020. aasta kirjast, et hageja personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest vabastamise otsuse tagajärjel ei saanud hageja enam sekkuda I rühma sekretariaadi töötajate värbamise, hindamise, teisele palgaastmele määramisse, koolitusse, ülesannete jaotusesse ega ka ajaplaneerimisse.
- 72 Need ülesanded on niisiis seotud pädevusega, mis oli hagejal kui I rühma esimehel ülemusena, nagu ilmneb ka nõuandekomitee soovitustest, mida on mainitud eespool punktis 23.
- 73 Selles suhtes kinnitas EMSK kohtuistungil pealegi, et selline meede on lõplik, märkides, et personalijuhtimise ja -haldusega seotud ülesandeid ei saanuks hageja enam täita isegi juhul, kui ta oleks pärast tema volituste tähtaja lõppemist uuesti I rühma esimeheks valitud. EMSK poolt samuti kohtuistungil osutatud asjaolu, et juhul kui vaidlustatud otsuse tegemise põhjuseks olevad asjaolud peaksid muutuma, võib sel organil olla vaja see otsus tulevikus ümber vaadata, võtmaks arvesse näiteks hageja suhtes alustatud kriminaalmenetluse tulemust, ei saa hagi vastuvõetavuse hindamisel arvesse võtta, kuna see hinnang tuleb anda, lähtudes hagi esitamise ajal esinenud asjaoludest (vt selle kohta 24. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus *Deutsche Post vs. komisjon*, C-77/12 P, ei avaldata, EU:C:2013:695, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 74 Nende ülesannete laadi ja ulatust arvesse võttes tuleb seega tõdeda, et otsusel vabastada hageja personalijuhtimise ja -haldusega seotud ülesannetest on sedalaadi siduvad õiguslikud tagajärjed, mis mõjutavad viimase huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus olukorras (vt analoogia alusel 22. oktoobri 2002. aasta kohtuotsus *Pflugradt vs. EKP*, T-178/00 ja T-341/00, EU:T:2002:253, punkt 81).
- 75 Viimaks ei väära seda järeldust ka EMSK argument, et ELTL artikli 263 esimese lõigu kohaselt piirdub liidu kohtu pädevus üksnes selliste aktidega, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele.
- 76 Nimelt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et niisugune sõnastus välistab aktid, mis ei ole huve kahjustavad aktid, osas, milles need puudutavad üksnes administratsiooni sisemist korraldust ja toovad õiguslikke tagajärgi kaasa üksnes administratsiooni sees, tekitamata kolmandatele isikutele mingeid õigusi ega kohustusi (vt 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus *CSUE vs. KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 73 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 77 Kuigi otsus vabastada hageja personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest puudutab EMSK sisemist korraldust, ei saa eitada, et see otsus on akt, mis on ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses adresseeritud talle ning kahjustab tema huve, kuna see jätab ta ilma õigusest täita I rühma

sekretariaadi töötajate suhtes võimuvolitusi, mis kaasnevad EMSK kodukorra artikli 80 kohaselt ülemuse staatusega (vt selle kohta 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus CSUE vs. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 74), vastupidi sellele, mida väidab EMSK.

- 78 Pealegi, kuivõrd vähemalt selles kontekstis on hageja EMSKst erinev isik, ei saa asuda seisukohale, et käesolev vaidlus ei ole vaidlus EMSK ja kolmanda isiku vahel ELTL artikli 263 esimese lõigu tähenduses (vt selle kohta ja analoogia alusel 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus CSUE vs. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 75, ja kohtujurist Bobeki ettepanek kohtuasjas CSUE vs. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:220, punkt 111).
- 79 Eeltoodud arvesse võttes tuleb asuda seisukohale, et tühistamisnõue on vastuvõetav osas, milles see puudutab otsust vabastada hageja personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest.

EMSK peasekretärile antud juhised

- 80 Vaidlustatud otsuse ainsa artikli lõigetes 5 ja 6 pani EMSK juhatus EMSK peasekretärile ülesande „teha vajalik“ ühelt poolt selleks, et EMSK astuks hageja suhtes kriminaalmenetluse alustamise korral sellesse menetlusse tsiviilhagejana, ning teiselt poolt selleks, et selle otsuse koopia edastataks eelkõige OLAFile ja parlamendile.
- 81 Vastuseks EMSK esitatud vastuvõetamatuse vastuväitele ei ole hageja aga kirjalikes menetlusdokumentides ega kohtuistungil esitanud ühtki sellist argumenti, mis saaks selgitada, mil viisil toob see osa vaidlustatud otsusest kaasa selge muutuse tema õiguslikus olukorras eespool punktis 62 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 82 Seoses EMSK kavatsusega esitada liikmesriigi kohtule tsiviilhagi tuleb tähele panna, et oma õiguste kaitseks kohtusse pöördumine ja sellega kaasnev kohtulik kontroll on liikmesriikide ühesugustel riigiõiguslikel tavadel rajaneva üldise õiguspõhimõtte väljendus, mida käsitletakse ühtlasi Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13 (15. mai 1986. aasta kohtuotsus Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, punktid 17 ja 18, ning 17. juuli 1998. aasta kohtuotsus ITT Promedia vs. komisjon, T-111/96, EU:T:1998:183, punkt 60) ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47.
- 83 Hageja suhtes alustatud kriminaalmenetluses liikmesriigi kohtule tsiviilhagi esitades ei ole EMSK eesmärk ise hageja õiguslikku olukorda muuta, vaid ta üksnes osaleb menetluses, mille võimalikuks tulemuseks on selle isiku õigusliku olukorra muutmine kohtuotsusega. Vastaval juhul muudaks hageja õiguslikku olukorda seda kohtuasja läbi vaatava liikmesriigi kohtu otsus. Seetõttu ei saa EMSK kavatsust astuda tsiviilhagejana hageja suhtes alustatud kriminaalmenetlusse käsitada ELTL artikli 263 alusel vaidlustatava aktina (vt analoogia alusel 15. jaanuari 2003. aasta kohtuotsus Philip Morris International vs. komisjon, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 ja T-272/01, EU:T:2003:6, punkt 79).
- 84 Pealegi on oluline tõdeda, et isegi juhul, kui liidu institutsiooni pöördumine liikmesriigi kohtu poole saaks ELTL artikli 263 alusel vaidlustatav olla, ei ole käesolev hagi esitatud mitte EMSK täiskogu 28. juuli 2020. aasta otsuse peale, mis puudutas tsiviilhagejana astumist hageja suhtes alustatud kriminaalmenetlusse, vaid vaidlustatud otsuse peale, mis võiks parimal juhul olla käsitatav seda täiskogu otsust ettevalmistava aktina.

- 85 Viimaks, seoses otsusega panna EMSK peasekretärile kohustus teha vaidlustatud otsus teatavaks teatud institutsioonidele või liikmesriikide teatud asutustele, piisab, kui EMSK eeskujul tõdeda, et sellel meetmel ei ole hageja jaoks õiguslikult siduvaid tagajärgi. Nimelt on selle teate adressaatidel vabadus hinnata oma pädevuse piires selles otsuses sisalduva teabe sisu ja ulatust ning seega otsustada, kas või milliseid järelemeid selle pinnalt kohaldada.
- 86 Seega tuleb tühistamisnõue vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata osas, milles see on esitatud EMSK juhatuse poolt EMSK peasekretärile antud juhiste peale.
- 87 Kõike eeltoodut arvesse võttes tuleb tühistamishagi tunnistada vastuvõetavaks üksnes osas, milles see on esitatud otsuse peale vabastada hageja personalijuhtimise ja -halduse ülesannetest (edaspidi „vaidlusalune meede“), ning ülejäänud osas vastuvõetamatuks.

Sisulised küsimused

- 88 Hageja põhjendab oma hagi nelja väitega, millest:
- esimene puudutab kaitseõiguste, õiguse heale haldusele, õiguse olla ära kuulatud ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist;
  - teine puudutab süütuse presumptsiooni ja erapooletuse põhimõtte rikkumist;
  - kolmas puudutab tagasiulatuva jõu puudumise, õiguskindluse ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõtte rikkumist;
  - neljas puudutab „distsiplinaarmenetluse ja kohtuliku uurimise konfidentsiaalsuse põhimõtte“, määruse nr 883/2013 artikli 10 lõike 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määruse (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39), artikli 4 lõike 1 rikkumist.
- 89 Kuna hageja esitatud kolmas väide eeldab Üldkohtult eelkõige hinnangu andmist küsimuses, kas vaidlusalune meede tugineb sellisele õiguslikule alusele, mis võimaldab EMSK juhatusel sellise otsuse teha, ning kas tegemist on avaliku korraga seotud küsimusega (vt 13. mai 2014. aasta kohtuotsus McBride jt vs komisjon, T-458/10–T-467/10 ja T-471/10, ei avaldata, EU:T:2014:249, punktid 25–28 ja seal viidatud kohtupraktika), tuleb seda käsitleda esimesena.

Kolmas väide, mis puudutab tagasiulatuva jõu puudumise, õiguskindluse ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõtet

- 90 Selle väite toetuseks leiab hageja sisuliselt, et vaidlusalusel meetmel puudub õiguslik alus ning et EMSK juhatusel ei olnud pädevust talle sellise karistuse määramiseks.
- 91 Sellega seoses väidab hageja, et 2019. aasta käitumisjuhendi artiklis 8 sätestatud karistusi ei saa määrata enne nimetatud juhendi jõustumist aset leidnud tegude eest. 17. jaanuari 2013. aasta EMSK liikmete käitumisjuhendis („edaspidi 2013. aasta käitumisjuhend“) aga ei olnud selle juhendi sätteid rikkuvale EMSK liikmele mis tahes karistuste määramise võimalust ette nähtud.

- 92 EMSK vaidleb neile argumentidele vastu.
- 93 Sissejuhatuseks tuleb tähele panna, et kuigi õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõttest tulenevad nõuded kohustavad kohaldama materiaalõigusnorme, mis kehtivad asjasse puutuvate asjaolude asetleidmise ajal, isegi kui need normid ei ole enam kehtivad liidu institutsiooni akti vastuvõtmise ajal, siis akti vastuvõtmise menetlus tuleb läbi viia akti vastuvõtmise ajal kehtivate normide kohaselt (vt selle kohta 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* McBride jt, C-361/14 P, EU:C:2016:434, punkt 40).
- 94 Järelikult ei saa hageja EMSK-le ette heita kõnealuste põhimõtete rikkumist seoses vaidlusaluse meetme võtmise otsustamisega 2019. aasta käitumisjuhendis ette nähtud menetluses, seda enam, et eespool punktist 8 ilmneb, et hageja ise esitas EMSK presidendile taotluse selle menetluse algatamiseks.
- 95 Seejuures on 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 8 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud, et olles palunud asjaomasel liikmel esitada kirjalikud märkused nõuandekomitee soovitude kohta, konsulteerib komitee president laiendatud eestseisusega ja taotleb seejärel, et juhatus otsustaks, milliseid meetmeid võidakse vastavalt liikmete põhikirjale ja EMSK kodukorrale võtta.
- 96 Selle menetluse lõpus leidis EMSK juhatus vaidlustatud otsuse ainsa artikli lõikes 2 kõigepealt, et mis tahes karistust ei saa hagejale määrata ilma, et see läheks vastuollu karistuste seaduses sätestatuse põhimõttega. Seejärel otsustas EMSK juhatus vaidlustatud otsuse ainsa artikli lõikes 4 võtta vaidlusaluse meetme.
- 97 Kuivõrd pooled vaidlevad vaidlusaluse meetme laadi üle ning kolmandale väitele antav hinnang sõltub vastusest küsimusele, kas see meede kujutab endast karistust või mitte, tuleb läbi viia vaidlustatud otsuse kvalifitseerimine, võttes arvesse, et sellele meetmele kohtuasja poolte omistatav kvalifikatsioon ei ole Üldkohtule siduv (vt selle kohta ja analoogia alusel 19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Bernaldo de Quirós *vs.* komisjon, T-649/16, ei avaldata, EU:T:2017:736, punkt 19).
- 98 Kõigepealt tuleb juba eespool punktides 69–79 esitatud põhjustel tagasi lükata EMSK argument, et vaidlusalune meede ei ole käsitatav karistusena, kuna see ei kahjusta hageja huve.
- 99 Üksnes asjaolu, et vaidlusalune meede kahjustab kaebaja huve, millega on põhjendatav vastavas osas tühistamishagi vastuvõetavus, ei saa siiski tähendada seda, et kõnealune meede tuleb kvalifitseerida distsiplinaarkaristusena 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 8 lõike 3 teise lõigu tähenduses (vt selle kohta ja analoogia alusel 19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Bernaldo de Quirós *vs.* komisjon, T-649/16, ei avaldata, EU:T:2017:736, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 100 Vaidlustatud otsuses põhjendab EMSK juhatus vaidlusaluse meetme võtmist OLAFi soovitusega võtta vajalikud meetmed vältimaks edaspidi hagejapoolset ahistamist töökohal. Lisaks täpsustas EMSK, et vaidlusaluse meetme eesmärk oli anda sellele organile võimalus täita oma kohustust kaitsta töötajaid ahistamise ohu eest.
- 101 Vaidlusaluse meetme tagajärgede seisukohast tuleb liiati tõdeda, et see ei ole samaväärne ühegi 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 8 lõike 3 teises lõigus sätestatud karistusega, milleks on kirjalik hoiatus, kirjaliku hoiatuse lisamine juhatuse koosoleku protokollis ja asjakohasel juhul täiskogu

istungjärgu protokoll ning viimaks liikme raportööriülesande, uurimisrühma esimehe ja liikme ülesannete ajutine peatamine ning ajutine tööreisidelt ja erakorralistelt koosolekutelt kõrvalejätmine.

- 102 Järelikult ei saa vaidlusaluse meetme sisu ja tagajärgi silmas pidades asuda seisukohale, et see on karistuslikku laadi ning käsitatav karistusena. Nimelt ei ole selle meetme eesmärk sanktsiooni kohaldamine, karistamine ega laitmine võimalike käitumisjuhendist tulenevate kohustuste rikkumise eest, vaid sellel on ennetav eesmärk ehk EMSK ametnike ja töötajate parema kaitse tagamine I rühma sekretariaadi tõhusa toimimise huvides.
- 103 Seejuures on veel oluline märkida, et hageja ei ole esitanud tõendeid, mille alusel oleks võimalik tuvastada, et vaidlusalune meede ei olnud tegelikult suunatud EMSK esile toodud eesmärgi saavutamisele või et see ei vastanud tegelikele teenistuslikele vajadustele.
- 104 Seega võis EMSK juhatus käesoleva asja asjaoludel võtta teenistuse tõhusat toimimist kahjustavate pingete olukorras seisukoha, et hageja vabastamine teatud ülemuse positsiooniga seotud haldusülesannete täitmisest on teenistuse huvides (vt selle kohta ja analoogia alusel 7. märtsi 1990. aasta kohtuotsus Hecq vs. komisjon, C-116/88 ja C-149/88, EU:C:1990:98, punkt 22; 28. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus Meister vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, T-76/03, EU:T:2004:319, punktid 79–81, ja 19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Bernaldo de Quirós vs. komisjon, T-649/16, ei avaldata, EU:T:2017:736, punkt 40), ilma et see oleks selle meetme sisu ja tagajärgi silmas pidades samal ajal käsitatav distsiplinaarotsusena.
- 105 Seejuures vastutab juhatus EMSK kodukorra artikli 9 lõike 8 kohaselt inimressursside ning eelarvevahendite sihipärase kasutamise eest aluslepingust tulenevate ülesannete täitmisel. Võttes arvesse, et vaidlusalune meede puudutab EMSK ehk käesoleval juhul I rühma sekretariaadi inimressursside sihipärasest kasutamist, oli EMSK juhatus pädev organ, et otsustada 2019. aasta käitumisjuhendi artikli 8 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud menetluse tulemusena sellise meetme võtmine.
- 106 Eeltoodut silmas pidades ei saa nõustuda hageja argumendiga, mille kohaselt määras EMSK juhatus talle karistuse tagasiulatava jõu puudumise, õiguskindluse ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõtet rikkudes, ning kolmas väide tuleb seega põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Esimene väide, mis puudutab kaitseõiguste, õiguse heale haldusele, õiguse olla ära kuulatud ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist

- 107 Selle väitega leiab hageja sisuliselt, et EMSK on rikkunud tema kaitseõigusi.
- 108 Seejuures leiab hageja esmalt, et talle ei antud mõistlikku aega OLAFi aruandega tutvumiseks ja oma kaitse ettevalmistamiseks. Tema väitel ei saa aga välistada, et vaidlustatud otsuse sisu olnuks teistsugune, kui talle selline mõistlik aeg antud oleks.
- 109 Seejärel leiab hageja, et tema kaitseõigusi rikuti seeläbi, et ta ei saanud enne vaidlustatud otsuse tegemist tõhusalt esitada oma seisukohti, kuna tal ei võimaldatud tutvuda kogu toimikuga, eelkõige OLAFi aruandes kajastatud asjaoludele antud õigusliku hinnanguga ning sellele aruandele lisatud tunnistajate ja rikkumisest teatajate ärakuulamise protokollidega. EMSK poolt Üldkohtu menetlustoimingule vastuseks esitatud OLAFi aruande lisade konfidentsiaalse versiooni kohta esitatud seisukohtades väitsid hageja advokaadid sisuliselt, et mõnede OLAFi

poolt juurdluse käigus tunnistajatelt võetud ütluste sisu ei kajastu selles OLAFi raporti mittekonfidentsiaalses versioonis, millega hageja tutvuda sai, mistõttu rikuti viimase õigust olla tõhusalt ära kuulatud.

- 110 Viimaks olevat EMSK rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet sellega, et ei näinud ette vaidlustatud otsuses viidatud töökohal ahistamise keelamist ja ennetamist puudutava „nulltolerantsi“ strateegia kohaseks rakendamiseks vajalikke mehhanisme. Vastupidi, enne hageja ennetähtaegset vabastamist tema ülesannetest püüdis EMSK mis tahes vastandlike väidete kaalumisel põhinevat menetlust igati vältida.
- 111 EMSK vaidleb neile argumentidele vastu.
- 112 Kõigepealt tuleb tähele panna, et vastavalt kaitseõiguste tagamise põhimõttele tuleb nende huve tuntavalt mõjutavate otsuste adressaatidele anda võimalus teha tõhusalt teatavaks oma seisukoht nende asjaolude suhtes, millele administratsioon kavatses otsuse tegemisel tugineda (vt 5. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus ECDC vs. CJ, T-395/15 P, ei avaldata, EU:T:2016:598, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 113 Seejuures tuleneb kohtupraktikast, et selleks, et hageja oleks saanud EMSK juhatusel enne viimase poolt otsuse tegemist tõhusalt oma seisukohad esitada, oli tal õigus sellele, et talle esitataks vähemalt kokkuvõtte nendest juurdluse käigus ütlusi andnud erinevate tunnistajate ütlustest, mida OLAF kasutas oma aruandes selleks, et esitada soovitusel EMSK presidendile, ning millega juhatus põhjendas vaidlusalust meedet, kusjuures see kokkuvõtte oleks tulnud edastada vajaduse korral konfidentsiaalsuse põhimõtet järgides (vt selle kohta 4. aprilli 2019. aasta kohtuotsus OZ vs. EIP, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punkt 57; 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus HF vs. parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punkt 60, ja 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus CSUE vs. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 121).
- 114 Euroopa Kohus on leidnud, et tagamaks tunnistaja ütluste konfidentsiaalsus ja sellega kaitstavad eesmärgid ja kindlustamiseks samas, et hageja kuulatakse enne tema huve kahjustava otsuse vastuvõtmist tõhusalt ära, võib kasutada teatavaid tehnilisi võtteid, milleks näiteks on anonüümseks muutmine või tunnistaja ütluste sisu avaldamine kokkuvõtte vormis või ka ütluste sisu teatud kohtade peitmine (vt selle kohta 4. aprilli 2019. aasta kohtuotsus OZ vs. EIP, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punkt 59, ja 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus HF vs. parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punkt 66).
- 115 Viimaks tuli hagejale anda piisav aeg selleks, et ta saaks tõhusalt esitada oma seisukoha asjaolude kohta, millest EMSK juhatus otsuse tegemisel lähtuda kavatses (vt 18. detsembri 2008. aasta kohtuotsus Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 116 Käesoleval juhul ei ole vaidlust selles, et hageja sai tutvuda üksnes OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooniga, millel puudusid lisad, mida EMSK põhjendas rikkumisest teatajate isikusamasuse kaitse vajaduse ja tunnistajatelt võetud ütluste konfidentsiaalsusega.
- 117 Kõigepealt ei saa nõustuda EMSK argumendiga, mille kohaselt tuleks esimene väide tagasi lükata põhjusel, et ka EMSK juhatus sai tutvuda üksnes OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooniga ehk ta ei saanud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist tutvuda eelkõige tunnistajate ja rikkumisest teatajate ärakuulamise protokollidega.

- 118 Faktilised asjaolud seda argumenti ei toeta. EMSK kodukorra artikli 4 lõike 1 teise lõigu punkti a kohaselt on EMSK president EMSK juhatuse liige ning tema sai 16. jaanuari 2020. aasta kirjaga OLAFi aruande konfidentsiaalse versiooni, sealhulgas selle lisad, mida EMSK kohtuistungil ka mõõnis.
- 119 Asjaolu, et ühele EMSK juhatuse liikmele oli OLAFi aruande konfidentsiaalne versioon kättesaadav, ei kujuta endast siiski hageja kaitseõiguste rikkumist. Selle põhimõtte järgimine, mis hõlmab õigust olla ära kuulatud, tähendab nimelt seda, et isikule, keda ahistamises süüdistatakse, antakse võimalikke konfidentsiaalsusnõudeid järgides enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist võimalus teha tegelikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht (vt selle kohta 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus CSUE vs. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punktid 116 ja 117).
- 120 EMSK väidab, et OLAFi aruanne oli hagejale piisavalt kättesaadav, kuna erinevalt neist asjaoludest, millest lähtudes tehti 4. aprilli 2019. aasta kohtuotsus OZ vs. EIP (C-558/17 P, EU:C:2019:289), 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus HF vs. parlament (C-570/18 P, EU:C:2020:490) ja 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus CSUE vs. KF (C-14/19 P, EU:C:2020:492), sisaldas OLAFi aruande mittekonfidentsiaalne versioon OLAFi poolt juurdluse käigus võetud ütlusi sisuliselt kajastavat kokkuvõtet, mistõttu olid hageja kaitseõigused kohaselt kaitstud.
- 121 Neid argumente silmas pidades tuleb hinnata, kas OLAFi aruande mittekonfidentsiaalne versioon sisaldab kokkuvõtet juurdluse käigus võetud tunnistajate ütlustest, ning kui jah, siis seejärel kindlaks teha, kas see kokkuvõte kajastab OLAFi poolt võetud tunnistajate ütluste sisu, ja analüüsida viimaks seda, kas hagejal oli oma kaitse ettevalmistamiseks ja seisukohtade esitamiseks piisavalt aega.

– Tunnistajate ja rikkumisest teatajate avalduste kokkuvõtte olemasolu OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis

- 122 Siinkohal on kõigepealt oluline tõdeda, et OLAFi aruande mittekonfidentsiaalsel versioonil on 30 lehekülge. Aruande punktis 2.2 „Kogutud tõendid“ märgib OLAF, et on tunnistajatelt võetud ütluste konfidentsiaalsuse kaitseks „kokku koondanud need tunnistajate ütlused, mis olid sarnased, püüdes nii palju kui võimalik korrata sõnu, mida kasutasid sekretariaadi töötajad“. Lisaks sellele sisalduvad aruandes isikusamasuse tuvastamist võimaldavad andmed nende töötajate puhul, kes ei väljendanud soovi enda isikusamasuse varjamiseks või kelle puhul leidis OLAF, et nad ei ole otseselt hageja alluvad, ning neid andmeid hagejale edastatud OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis varjatud ei ole.
- 123 OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis sisaldub niisiis üksikasjalik ja konkreetsetele sündmustele tehtud viidetega näitlikustatud kokkuvõtte iga hagejale etteheidetava käitumise kohta, eelkõige käitumise kohta A, B ja C-ga, keda on OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis nimeliselt tsiteeritud, samuti I rühma sekretariaadi töötajatega. OLAF on kirjeldanud ka seda, millised olid ära kuulatud tunnistajate väitel sellise käitumise tagajärjed nende isikute tervisele.
- 124 Lisaks sellele sisaldab aruanne iga kaebajale etteheidetava käitumise kohta kas jutumärkides esitatud tsitaatide vormis tehtud otseseid viiteid ära kuulatud isikute avaldustele või anonüümseks muudetud ümbersõnastamist kasutades tehtud kaudseid viiteid nende avaldustele. Samuti on OLAF võtnud vaevaks ära näidata, kas tunnistajad kinnitasid hageja vastu esitatud väiteid, ning kui see nii oli, siis täpsustanud tunnistajate arvu ja nende positsiooni. Samuti on OLAF ära näidanud selle, kui väidet ei kinnitanud mitte ükski tunnistaja.

125 Eeltoodust ilmneb, et OLAFi aruande mittekonfidentsiaalne versioon sisaldab kokkuvõtet ära kuulatud tunnistajate ja rikkumisest teatajate avaldustest. Neil asjaoludel tähendab sellise kokkuvõtte olemasolu eespool punktis 114 osundatud kohtupraktika tähenduses seda, et automaatselt ei saa asuda seisukohale, et OLAFi aruande lisade teatavaks tegemata jätmine kujutas endast rikkumist, mis vältimatult mõjutas vaidlusaluse meetme õiguspärasust. Enne tuleb hinnata, kas see kokkuvõte kajastab OLAFi poolt võetud tunnistajate ütluste sisu.

– *Küsimus, kas see kokkuvõte kajastab tunnistajate ja rikkumisest teatajate avalduste sisu*

126 OLAFi aruande lisade konfidentsiaalse versiooni kohta esitatud seisukohtades osutab hageja mitmetele andmetele, mis tema sõnutsi ei sisaldu selles OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis, mis tehti talle teatavaks selleks, et ta saaks enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist oma kaitseõigusi teostada. Hageja on seisukohal, et EMSK on rikkunud tema kaitseõigusi, tehes talle enne vaidlustatud otsuse tegemist teatavaks üksnes OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni, millel puudusid lisad.

127 Esiteks väidab hageja, et mõnede OLAFi poolt talle ära kuulamisel esitatud küsimuste täpset ulatust oleks tal olnud võimalik mõista vaid siis, kui ta oleks enne teadnud tunnistajatelt võetud ütluste sisu. Kui hageja oleks saanud tutvuda nende ütlustega, milles vahel osutati mõnede ammuste sündmustele, oleks tal olnud oma kaitse tagamiseks paremad võimalused. Hageja viitab näitena küsimusele, mis puudutas üht sündmust, mis olevat aset leidnud tema kabinetis kahe tunnistaja juuresolekul, ja millele ta ei saanud vastata, kuna talle ei avaldatud, kes need tunnistajad olid.

128 Tuleb siiski tõdeda, et see argument ei puuduta küsimust, kas EMSK rikkus hageja kaitseõigusi, ja eelkõige, kas EMSK ja OLAFi koostöös koostatud OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis sisaldunud kokkuvõte peegeldab juurdluse käigus võetud tunnistajate ütluste sisu.

129 Igal juhul piisab tähelepanu juhtimisest sellele, et juurdluse ajal OLAFi suhtes kohaldamisele kuuluvad õigusnormid välistavad põhimõtteliselt asjaomase isiku õiguse OLAFi toimikuga tutvuda. Üksnes juhul, kui lõpparuande adressaat kavatseb vastu võtta asjaomase isiku huve kahjustada võiva akti, peab see asutus vastavalt tema suhtes kohaldamisele kuuluvatele menetlusnormidele andma võimaluse OLAFi lõpparuandega tutvuda, et see isik saaks teostada oma kaitseõigusi (28. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Le Pen vs. parlament*, T-161/17, ei avaldata, EU:T:2018:848, punkt 67).

130 Seega ajal, mil OLAF hageja ära kuulas, ei pidanud hagejale olema juurdlejate küsimustele vastamiseks teatavaks tehtud tunnistajate ja rikkumisest teatajate avaldusi.

131 Üldkohus tõdeb lisaks, et küsimused, mis hagejale ära kuulamisel esitati, olid piisavalt täpsed ning viimane oli võimeline neile raskusteta vastama. Asjaolu, et hageja vastas teatud küsimustele, et ta ei mäleta või ei ole suuteline küsimusele ilma täiendavat teavet omamata vastama, ei lükka seda tõdemust ümber.

132 Mis puudutab ühte küsimuse nr 12 alaküsimust, millele hageja vastas, et teadmata, kes olid kohal viibinud isikud, ei suuda ta kõne all olnud sündmust tuvastada, on oluline tähele panna, et ta lisis siiski, et tema meelest ei ole sellist sündmust kunagi toimunud.

- 133 Argumendid, mis puudutavad seda, et hagejale OLAFi juurdlejate esitatud küsimused olid tunnistajatelt võetud ütluste üksikasjaliku sisu seisukohast väidetavalt ebatäpsed, tuleb eeltoodud asjaoludel tagasi lükata.
- 134 Teiseks märgib hageja, et mitu tunnistajat mainisid I rühma liikme E koostatud aruannet, mis puudutab raskusi ja murettekitavaid asjaolusid, millega I rühma sekretariaadi töötajad seoses A-ga kokku puutusid, mida aga OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis ei kajastata. See aruanne oleks võinud aga asetada A poolt faktiliste asjaolude kohta esitatud versiooni teise valgusesse.
- 135 Toimikust ja eelkõige hageja ärakuulamise protokollist ilmneb siiski, et see aruanne oli hagejale teada ning seega ei takistanud miski tal vaidlustatud otsuse ettevalmistamise menetluses sellele tugineda selleks, et selgitada, millises kontekstis või kuidas üldse toimus talle etteheidetav käitumine A-ga. Liiasi tugineti selle aruande olemasolule sõnaselgelt nõuandekomitees, mis tõi kaasa selle aruande koostanud ja nimetatud komiteesse kuuluva I rühma liikme taandamise.
- 136 Argumendid, mis puudutavad seda, et OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis puudus viide sellele aruandele, ei ole seega sellist laadi, et need saaksid kinnitada hageja kaitseõiguste rikkumist.
- 137 Kolmandaks toob hageja esile selle, et ühte tunnistajat on karistatud selle eest, et ta esitas varem hageja vastu valesüüdistusi, millele juhtis tähelepanu üks teine tunnistaja. See asjaolu aga OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis ei kajastu.
- 138 Nagu aga EMSK õigesti märkis, kajastub see asjaolu sõnaselgelt OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni punktis 1.4 „Sarnasused üht endist sekretariaadijuhatajat puudutava asjaga“. Seetõttu ei takistanud miski hagejal enne vaidlustatud otsuse tegemist selles osas oma seisukohtade esitamist.
- 139 Neljandaks selgitab hageja, et mõned tunnistajad avaldasid, et neil on olnud raskusi A-ga. Eelkõige väitsid mitu tunnistajat, et neil olid viimasega konfliktised suhted, mis mõjutas üksuse tõhusat toimimist. Lisaks sellele väitsid kaks tunnistajat, et A käitus nendega agressiivselt, ning üks tunnistaja lisas, et hageja ei peaks kogu selle olukorra eest üksi vastutama. Hageja väitel aga ei kajastu nende tunnistajate nimed ega viited nende avaldustele selles OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis, millega temal oli võimalik tutvuda, kuigi need asjaolud võimaldanuks selgitada OLAFi järelduste konteksti ja neid korrigeerida.
- 140 Toimikust tuleneb siiski, et raskused, mis mõnel I rühma sekretariaadi töötajal A-ga olid, ei olnud hagejale mitte üksnes teada, vaid lisaks sellele kajastuvad need sõnaselgelt OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis sisalduvas kokkuvõttes.
- 141 Nimelt oli hageja juba OLAFis toimunud ärakuulamisel ning temaga seotud faktilisi asjaolusid puudutava kirja kohta esitatud kirjalikes seisukohtades väitnud, et mõned töötajad olid A peale kaevanud ning et tema hinnangul oli see mõjutanud sekretariaadi tõhusat toimimist.
- 142 Lisaks sellele sisaldub OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis järgmine tekst:
- „OLAFi läbi viidud ärakuulamistel avaldasid vähemalt kuus sekretariaadi töötajat seisukohta, et A-l oli raskusi tema ametikohal nõutavate omaduste ja oskuste näitamisega. Vähemalt kolm sekretariaadi töötajat märkisid, et ebaselge olukorra tõttu oli neil olnud raskusi sellega, et teha

kindlaks, kelle poole tuleks pöörduda (sekretariaadi juhajata või asejuhataja). Samuti märkisid töötajad, et hiljem suhtus A neisse agressiivselt. Üks töötaja avaldas, et töötajad lootsid pigem üksuse juhi peale, kes tegeles [hageja] tekitatud pingetega ja kes neid kaitses. Selles suhtes olid töötajad A-s pettunud.“

- 143 Seega tuleb tõdeda, et OLAFi aruande mittekonfidentsiaalne versioon kajastab tunnistajatelt võetud ütluste sisu. Niisiis ei saa EMSK-le sellega seoses hageja kaitseõiguste rikkumist põhjendatult ette heita.
- 144 Viiendaks väidab hageja, et OLAFi aruande mittekonfidentsiaalsest versioonist ilmneb, et juurdlus puudutas veel kahte isikut. Kui EMSK juhatus oleks seda teadnud, oleks ta saanud anda hinnangu nende isikute vastavatele rollidele (eelkõige B suhtes) toime pandud etteheidetavates tegudes. Samuti oleks hageja saanud sellele asjaolule viidata selleks, et selgitada tema vastu esitatud väidete konteksti.
- 145 Siiski ilmneb 3. juuni 2020. aasta kirjast, millega EMSK juhatusel paluti hageja juhtumi kohta otsus teha, et EMSK president edastas juhatusel OLAFi peadirektori 16. jaanuari 2020. aasta kirja, kus kajastus see, kes olid need kaks teist isikut, keda OLAFi juurdlus puudutas.
- 146 Lisaks sellele tuleb tõdeda, et OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis kajastatakse mitu korda sisuliselt mitme tunnistaja avaldusi rolli kohta, mis oli neil kahel teisel isikul, keda OLAFi juurdlus puudutas. Seega oli hagejal vaidlustatud otsuse ettevalmistamise menetluse käigus võimalus nende asjaolude kohta oma seisukohad esitada.
- 147 Kuuendaks leiab hageja, et üks tunnistaja on avaldanud, et ei ole kunagi olnud temapoolse kohatu käitumise tunnistajaks. See asjaolu aga OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis ei kajastu.
- 148 Tuleb siiski tõdeda, et kõnealuse tunnistaja avaldus ei ole päris selline.
- 149 Tõsi on, et küsimusele, kas ta on olnud tunnistajaks olukordadele, kus hageja I rühma sekretariaadi töötajatega halvasti käitus, või kas hagejal oli kombeks töötajaid kritiseerida, vastas see tunnistaja, et tema sellest teadlik ei ole.
- 150 See tunnistaja avaldas siiski ka, et tema hinnangul oli „hageja iseloomu [üheks aspektiks] see, et ta oli autoritaarne ning tal oli suur ego“, ning et „tema ise ei ole palju [hageja] ebaseadlikult poolt tunda saanud, sest G oli [nende] vahel“. Samuti lisas see tunnistaja, et ta „on kuulnud räägitavat, et [hageja] karjus oma kabineti töötajate peale, ent [endal tal] sellist kogemust ei ole“. Küsimusele, kas ta kvalifitseeriks selle, kuidas hageja töötajatega käitus, ahistamiseks, avaldas see tunnistaja viimaks, et „temaga ei ole [hageja] kunagi niimoodi käitunud“, ent ta võib „ette kujutada, et teatud isikud võisid ise sedalaadi käitumist provotseerida“ ning et „teades [hageja] iseloomu, võis ta – nagu piim – väga kergesti „üle keeda““.
- 151 Lisaks sellele andis see tunnistaja ülevaate kolme kolleegi olukorra kohta, kellel oli suhetes hagejaga raskusi olnud. Viimaks asus see tunnistaja seisukohale, et „hagejal [oli] raske iseloom“, et ta „võib-olla ei soovinud end halvasti ülal pidada, ent tema reaktsioone võis lihtsasti tajuda ahistamisena“, et „[s]ee sõltu[s] ka teise isiku tundlikkusest“, et „[k]õik kolleegid sekretariaadis kurt[sid] tema üle“ ning et „kui nad ei oleks olnud ühtsed ja teineteisega solidaarsed, oleksid nad võinud murduda“.

- 152 Sellest järeldub, et väide, et see tunnistaja avaldas, et ei ole kunagi olnud hageja kohatu käitumise tunnistajaks, on puudulik ega kajasta tunnistaja ütluste sisu.
- 153 Seitsmendaks väidab hageja, et mitme tunnistaja ütlused kinnitavad, et EMSK peasekretär ei võtnud mis tahes meetmeid mõne I rühma sekretariaadi töötaja jaoks tekkinud probleemide õigeaegseks leevendamiseks. Eelkõige osutab hageja EMSK peasekretäri otsusele kinnitada A katseaja lõppedes ametisse, hoolimata hageja ettepanekust teda ametisse mitte kinnitada, mis aga suurendas I rühma sekretariaadis esinenud pingeid. OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis näidatakse aga selle olukorra eest ainsa vastutajana hagejat, võtmata arvesse teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse vastutust.
- 154 EMSK eeskujul märgib Üldkohus, et see väide on vastuolus avaldusega, mille hageja tegi OLAFi läbi viidud ärakuulamisel ja mille kohaselt ta „ei soovinud A-d vallandada“ ning „koostöös H-ga otsustas ta anda katseaja kohta positiivse arvamuse“.
- 155 Igal juhul ilmneb eelkõige hageja seisukohast 4. detsembri 2019. aasta faktilisi asjaolusid puudutanud kirja kohta, et ta väitis juba siis, et EMSK peasekretäri otsus A ametisse kinnitada suurendas tema hinnangul üksuses esinenud pingeid. Pealegi ei ole see, et EMSK peasekretär täidab I rühma sekretariaadi töötajate suhtes teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse ülesandeid, uus asjaolu, millest ei oleks hageja teadnud muidu, kui vaid OLAFi aruande lisade konfidentsiaalset versiooni lugedes.
- 156 Selles osas ei saa EMSK-le seega hageja kaitseõiguste rikkumist ette heita.
- 157 Kaheksandaks leiab hageja, et OLAFi aruandega seotud õiguslikku raamistikku puudutavate andmete varjamine takistas tal seisukoha esitamist selle kohta, millisel õiguslikul alusel kvalifitseeriti tema käitumine psühholoogiliseks ahistamiseks. See argument seondub hagiavalduses ja repliigis esitatud argumentidega, mis puudutavad faktilistele asjaoludele OLAFi antud õigusliku hinnangu varjamine, mis hageja väitel ei olnud põhjendatud ning takistas tal kaitseõiguste teostamist.
- 158 Õigusliku raamistiku kohta tuleb EMSK eeskujul tõdeda, et see on ära näidatud faktilisi asjaolusid puudutanud kirjas, mis edastati hagejale 4. detsembril 2019. aastal.
- 159 Seoses OLAFi poolt faktilistele asjaoludele antud õigusliku hinnangu varjamisega OLAFi mittekonfidentsiaalses versioonis tuleb tõdeda, et see ei mõjuta vaidlustatud otsuse õiguspärasust.
- 160 Nimelt on oluline märkida, et EMSK poolt hageja suhtes läbi viidud menetluse eesmärk oli kindlaks teha, kas viimasele ette heidetavad teod ja käitumine, mille OLAF oma juurdluse tulemusel tuvastanud oli, õigustab mõne meetme võtmist 2019. aasta käitumisjuhiste artikli 8 lõike 3 esimese lõigu alusel. Määruse nr 883/2013 artikli 11 lõike 4 kohaselt on selle hinnangu andmine EMSK ainupädevuses ega sõltu seega OLAFi poolt asjaoludele antud õiguslikust hinnangust. Niisiis pidi EMSK hageja suhtes meetme võtmise kohasuse hindamiseks juurdluse käigus tuvastatud faktilistele asjaoludele omapoolse õigusliku hinnangu andma.
- 161 Seega ei ole OLAFi antud õigusliku hinnangu teatavaks tegemata jätmine sedalaadi asjaolu, mis saaks kinnitada hageja kaitseõiguste rikkumist.

- 162 Viimaks, üheksandaks leiab hageja – esitamata kodukorra artikli 103 suhtes õigusvastasuse vastuväidet –, et kuivõrd tema advokaatide poolt allkirjastatud konfidentsiaalsuskohustuse kohaselt ei olnud OLAFi aruande lisade konfidentsiaalset versiooni võimalik talle tutvustada, on advokaatide esitatud seisukohad vähese kaaluga ega saa ühelgi juhul asendada neid seisukohti, mille ta oleks saanud esitada, kui nimetatud lisad oleksid talle endale kättesaadavad olnud.
- 163 Sellega seoses tuleb märkida, et võistleva menetluse põhimõtete järgimise huvides on kodukorra artikli 103 lõikes 3 sõnaselgelt sätestatud võimalus – mida Üldkohus käesoleval juhul kasutas – teha teatud vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad konfidentsiaalsed andmed või dokumendid kohtuasja poolele teatavaks, seades vajaduse korral nende avaldamise eeltingimuseks erikohustustega nõustumise. Lisaks sellele tuleneb Üldkohtu kodukorra praktiliste rakendussätete punktist 191, et selliseks erikohustuseks võib olla see, et poole esindajad võtavad endale kohustuse mitte edastada neid andmeid või dokumente oma esindatavale või kolmandatele isikutele.
- 164 Nii tegi Üldkohus 7. aprilli 2021. aasta menetlust korraldava meetmega kõigepealt hageja advokaatidele ettepaneku näidata OLAFi aruande lisade konfidentsiaalses versioonis esmalt täpselt ära need osad, mille sisu nende hinnangul OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis sisalduvas asjaolude ja kogutud tõendite kokkuvõttes ei kajastunud.
- 165 Eeltoodust ilmneb aga, et hageja advokaadid ei tuvastanud OLAFi aruande lisade konfidentsiaalses versioonis mitte ühtki sellist asjaolu, mille sisu OLAFi aruande mittekonfidentsiaalses versioonis juba ei leidunuks. Seda oli võimalik teha ilma OLAFi aruande lisade konfidentsiaalset versiooni hagejale edastamata. Kuna selliseid asjaolusid ei tuvastatud, ei ole seega ühelgi juhul vaja hinnata neid haldusmenetluse tulemust mõjutada võinud täiendavaid seisukohti, mille hageja oleks saanud menetluse selles etapis esitada, kui ta oleks nende dokumentide sisu teadnud.
- 166 Kõike eeltoodut arvesse võttes tuleb seega asuda seisukohale, et hoolimata OLAFi aruande lisade edastamata jätmisest avaldas EMSK hagejale tunnistajatelt võetud ütluste sisu kokkuvõtte vormis 25. juuni 2020. aasta kohtuotsuse HF vs. parlament (C-570/18 P, EU:C:2020:490) punkti 66 tähenduses.

– Küsimus, kas hagejal oli piisavalt aega OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni kohta oma seisukohtade esitamiseks

- 167 Kuigi hageja sai OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni tõesti alles 4. märtsil 2020 kell 12.40 ehk vaevalt kaks päeva enne tema ärakuulamist nõuandekomitees, mis toimus 6. märtsil 2020 kell 15.00, on siiski oluline märkida esiteks seda, et nimetatud kuupäeval oli hagejale juba võrdlemisi täpselt teada, milliseid tegusid talle ette heidetakse.
- 168 Nimelt, pärast seda, kui hageja oli vastanud OLAFi küsimustele ärakuulamisele, mille käigus tuli ilmsiks mõnede end tema käitumise ohvriteks pidanud isikute isikusamasus, sai hageja 4. detsembril 2019 kirja, milles oli kokkuvõtlikult kirjeldatud talle etteheidetatavat käitumist konkreetsetes sündmustes A, B ja C-ga ning üldisemalt I rühma sekretariaadi töötajatega. Selle kirja kohta sai hageja kümne tööpäeva jooksul esitada ka oma kommentaarid.
- 169 Hageja poolt kohtuistungil esile toodud asjaolu, et selles kirjas ei sisaldunud ühtki väidet, mis oleks puudutanud tema käitumist EMSK endise liikme D-ga, ei ole käesoleval juhul asjasse puutuv. Nimelt teavitati hagejat 18. oktoobri 2019. aasta kirjas sellest, et tema suhtes on alustatud juurdlust, mis puudutab eelkõige tema käitumist EMSK liikmetega, ning OLAFi läbi viidud

ärakuulamisel paluti tal esitada oma seisukoht väidete kohta, mis puudutasid tema käitumist D-ga. Pealegi tuleneb eeltoodust, et vaidlusaluse meetme eesmärk on I rühma sekretariaadi töötajate kaitse ja teenistuse tõhusa toimimise tagamine. Seega asjaolu – isegi kui see leiaks tuvastamist –, et hageja ei saanud enne OLAFi aruande vastuvõtmist esitada oma kommentaare talle etteheidetava käitumise kohta ühe EMSK endise liikmega, kes seega ei kuulu I rühma sekretariaadi töötajate hulka, ei ole sedalaadi asjaolu, mis saaks kinnitada tema kaitseõiguste rikkumist vaidlusaluse meetme võtmise otsustamisel. Viimaks tuleb alljärgnevalt esitatud põhjustel igal juhul asuda seisukohale, et hagejal oli enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist piisavalt aega selleks, et esitada oma kommentaarid igasuguse sellise käitumise kohta, mida talle OLAFi aruandes ette heideti.

- 170 Teiseks on oluline märkida, et nõuandekomitee edastas oma soovitused EMSK presidendile alles 28. aprillil 2020 ning et vaidlusalune otsus võeti vastu alles 9. juunil 2020 ehk enam kui kolm kuud pärast OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni edastamist hagejale.
- 171 Kuigi toimikust ei nähtu, et nõuandekomitee oleks sõnaselgelt teinud hagejale ettepaneku esitada kirjalikult oma seisukohad, et täiendada 6. märtsil 2020 toimunud esimesel ärakuulamisel tehtud avaldusi pärast seda, kui 17. märtsiks 2020 kavandatud teine ärakuulamine otsustati ära jätta, on siiski tõsi, et miski ei takistanud hagejal edastada nimetatud komiteele kirjalikult mis tahes dokumente, mida ta oma kaitse seisukohast vajalikuks pidas.
- 172 Kolmandaks tegi EMSK president 12. mail 2020 hagejale ettepaneku esitada nõuandekomitee antud soovituste kohta oma seisukohad. Hageja esitas oma kirjalikud kommentaarid 2. juunil 2020.
- 173 Kuigi OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni edastamisest 4. märtsil 2020 oli möödunud ligi kolm kuud, ei esitanud hageja eelnimetatud soovituste kohta 2. juunil 2020 esitatud kirjalikes seisukohtades ühtki argumenti, mis oleks puudutanud seda aruannet ja eelkõige talle etteheidetavaid väidetavaid asjaolusid.
- 174 Sellest järeldub, et ajavahemikul 4. märtsist 2020, mil hagejale saadeti OLAFi aruande mittekonfidentsiaalne versioon, kuni 9. juunini 2020, mil võeti vastu vaidlustatud otsus, kuulati hageja selle aruande sisuga seoses ära kahel korral ja selle aja jooksul oli tal piisavalt aega nimetatud aruandega vajaliku põhjalikkusega tutvumiseks, selle kohta oma seisukohtade esitamiseks ning oma kaitse ette valmistamiseks.
- 175 Viimaks ei toeta ükski argument proportsionaalsuse põhimõtte väidetavat rikkumist puudutavat etteheidet, kuna hageja on üksnes üldiselt ja abstraktselt vaidlustanud „vaidlustatud otsuse sisu sobivuse ja vajalikkuse“, esitamata selliseid argumente, mis võimaldaksid Üldkohtul selle väite põhjendatust hinnata. Seetõttu tuleb see etteheide tagasi lükata.
- 176 Kõike eeltoodut silmas pidades tuleb asuda seisukohale, et vaidlusaluse meetme võtmise otsustamisel ei rikutud hageja kaitseõigusi.
- 177 Esimene väide tuleb seega põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Teine väide, mis puudutab süüituse presumptsiooni ja erapooletuse põhimõtte rikkumist

- 178 Hageja heidab ette seda, et EMSK on vaidlustatud otsuses tuvastanud, et hageja rikkus harta, EMSK kodukorra ja 2019. aasta käitumisjuhendi sätteid.

- 179 Hageja hinnangul nõuab eelkõige harta artiklis 48 sätestatud süütuse presumptsiooni põhimõte seda, et EMSK juhatuse liikmed ei lähtuks eelarvamusest, et hageja on need teod, mida OLAF talle ette heitis, toime pannud. Kuna EMSK aga pärast OLAFi juurdluste lõppemist oma juurdlust läbi ei viinud, ei andnud ta hinnangut väidetavate rikkumiste asjaoludele ega võtnud kaebaja käitumise osas oma seisukohta.
- 180 Seda põhimõtet rikkus väidetavalt ka nõuandekomitee. See nõuandev organ ületas väidetavalt oma arvamuse andmise pädevust, kui avaldas EMSK presidendile esitatud soovitus, et hageja pani toime ahistamise, olemata hagejat ära kuulanud.
- 181 Lisaks sellele rikuti väidetavalt erapooletuse põhimõtet, kuivõrd kaks nõuandekomitees I rühma esindavat liiget ei osalenud hagejat puudutanud aruteludes. Kuna nõuandekomitee neid liikmeid ei asendanud, ei olnud see komitee erapooletu, mis mõjutas antud soovitusi ning vaidlustatud otsuse sisu, kuna EMSK juhatuse piirdus nende soovitusi heakskiitmisega.
- 182 Viimaks olevat EMSK president rikkunud objektiivselt oma erapooletuks jäämise kohustust, andes EMSK teenistustele juhise samade asjaolude kohta juurdlust mitte läbi viia, mis tähendas hageja süü kinnitamist.
- 183 EMSK vaidleb neile argumentidele vastu.

– Esimene etteheide, mis puudutab süütuse presumptsiooni põhimõtte rikkumist

- 184 Sissejuhatuseks tuleb tähelepanu juhtida sellele, et Roomas 4. novembril 1950. aastal allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikes 2 ja harta artikli 48 lõikes 1 sätestatud süütuse presumptsiooni põhimõte on põhiõigus, mis annab üksikisikutele õigusi, mille tagamine on liidu kohtute ülesanne (4. oktoobri 2006. aasta kohtuotsus Tillack vs. komisjon, T-193/04, EU:T:2006:292, punkt 121). Nende sätete kohaselt nõuab süütuse presumptsioon seda, et igäht, keda süüdistatakse kuriteos, peetakse süütuks seni, kuni tema süü ei ole seaduse kohaselt tõendatud (3. juuli 2019. aasta kohtuotsus PT vs. EIP, T-573/16, EU:T:2019:481, punkt 360 (ei avaldata)).
- 185 Eelnevast ilmneb aga, et vaidlusaluse meetme eesmärk ei ole hagejale käitumisjuhendis sätestatud normide rikkumise süüks arvamine ning see ei ole käsitatav karistusena. Lisaks sellele ei mõjuta otsus selline meede võtta kuidagi seda, kas hageja on süüdi liikmesriigi õiguse sätete kohaselt. Seega tuleb teise väite esimene etteheide edutuse tõttu tagasi lükata (vt selle kohta 14. aprilli 2021. aasta kohtuotsus RQ vs. komisjon, T-29/17 RENV, ei avaldata, EU:T:2021:188, punkt 114 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 186 Igal juhul on oluline tähele panna, et vaidlusalune meede otsustati võtta pärast seda, kui olid lõppenud kaks eraldiseisvat menetlust ehk OLAFi juurdlust, mille eesmärk oli tuvastada faktilised asjaolud, millele järgnes EMSK hinnangu andmine sellele, millised võimalikud meetmed tuleks juurdluste käigus tuvastatud faktiliste asjaolude pinnalt võtta. Eeltoodust ilmneb, et selles EMSK-siseses menetluses sai hageja juurdluste tulemustest teada enne, kui juhatuse vaidlustatud otsuse tegi, ning et tema kaitseõigusi ei rikutud.
- 187 Vastupidi sellele, mida hageja väidab, ei tulene tema õigusest süütuse presumptsioonile kuidagi see, et EMSK pidanuks pärast lõpparuande saamist uue juurdluste läbi viima. Vastupidi, kuigi vastavalt määruse nr 883/2013 artikli 11 lõikele 4 pidi EMSK aruande pinnalt võtma selle tulemustest tingitud järeelmeetmed, oli sel organil siiski vabadus otsustada, milline on OLAFi

soovitustele reageerimiseks võetavate meetmete sisu (vt selle kohta 25. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus UI vs. komisjon, T-370/18, ei avaldata, EU:T:2018:770, punkt 13; vt selle kohta ja analoogia alusel ka 6. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Camós Grau vs. komisjon, T-309/03, EU:T:2006:110, punkt 51).

- 188 Lisaks sellele ei ole hageja esitanud ühtki sedalaadi tõendit, mis saaks kinnitada, et EMSK oli juba menetluse alguses otsustanud vaidlustatud otsuse vastu võtta, sõltumata hageja antavatest selgitustest (vt selle kohta 9. juuli 2002. aasta kohtuotsus Zavvos vs. komisjon, T-21/01, EU:T:2002:177, punkt 341). Pealegi jättis EMSK juhatuse pärast hageja ärakuulamist kõrvale nõuandekomitee soovitused, milles soovitati rakendada 2019. aasta käitumisjuhiste artikli 8 lõike 3 teises lõigus sätestatud võrreldes palju raskemaid karistusi, ega määranud talle ühtegi karistust.
- 189 Süütuse presumptsiooni põhimõtte rikkumist puudutav etteheide tuleb seega põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

– *Teine etteheide, mis puudutab erapooletuse põhimõtte rikkumist*

- 190 Hoolimata sellest, et süütuse presumptsiooni põhimõtte käesoleval juhul kohaldamisele ei kuulu, pidi EMSK haldusmenetluses siiski järgima liidu põhiõigusi, mille hulka kuulub ka harta artiklis 41 nimetatud õigus heale haldusele (vt selle kohta 11. juuli 2013. aasta kohtuotsus Ziegler vs. komisjon, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 154).
- 191 Harta artikli 41 lõike 1 kohaselt on igaühel eelkõige õigus sellele, et liidu institutsioonid käsitleksid tema küsimusi erapooletult. See erapooletuse nõue hõlmab esiteks subjektiivset erapooletust, mis tähendab, et asjasse puutuva institutsiooni ükski liige, kes küsimusega tegeleb, ei tohi väljendada oma erapoolikust või isiklike eelarvamusi, ning teiseks objektiivset erapooletust, mis tähendab, et institutsioon peab pakkuma piisavaid tagatisi, et välistada selles suhtes põhjendatud kahtlusi (vt selle kohta 11. juuli 2013. aasta kohtuotsus Ziegler vs. komisjon, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 155 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 192 Väidetava objektiivse erapooletuse puudumisega seoses väidab hageja üksnes seda, et EMSK president oleks pidanud enne seda, kui ta väitis, et hageja on süüdi, taotlema uue juurdluse algatamist.
- 193 See argument tuleb aga igal juhul tagasi lükata, kuivõrd EMSK ei pidanud mitte mingil juhul enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist uut juurdlust läbi viima.
- 194 Õigus heale haldusele ei nõua nimelt seda, et EMSK viiks läbi juurdluse, mille eesmärk on sama, mis menetlusel, mille viis eelnevalt läbi OLAF. EMSK pidi üksnes hoolikalt hindama OLAFi juurdluse tulemusi, mis olid ära toodud tema aruandes, ning võimaldama hagejal end kaitsta nimetatud aruande sisu ja tema jaoks kaasnevate võimalike tagajärgede vastu, mida antud juhul ka tehti.
- 195 Pealegi ei nähtu EMSK presidendi avaldustest, millele hageja viitab, mingisugust subjektiivset ega objektiivset erapooletuse puudumist, kuivõrd viimane märkis vaid seda, et määruse nr 883/2013 artikli 11 lõike 4 kohaselt peab EMSK OLAFi soovituste pinnalt võtma järeelmeetmed ning seda asutust neist järeelmeetmetest teavitama.

- 196 Väidetava subjektiivse erapooletuse puudumisega seoses väidab hageja vaid seda, et nõuandekomitee ei olnud erapooletu, andes soovitusel olukorras, kus kaks I rühma liiget ehk E ja F puudusid. Hageja ei selgita siiski, kuidas väljendab see erapoolikust või isiklikke eelarvamusi eespool punktis 191 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 197 Igal juhul piisab, kui tõdeda, et E taandati justnimelt nõuandekomitee erapooletuse kahjustamise vältimiseks, kuivõrd ta otsustati taandada põhjusel, et tema puhul esines huvide konflikt. Mis puudutab aga F-i, siis tema puudumist ei saa ette heita nõuandekomiteele, võttes arvesse, et tema otsustas omal algatusel hagejat puudutataval nõuandekomitee aruteludel mitte osaleda. Igal juhul ei selgita hageja, kuidas saaks nende kahe liikme puudumine tekitada põhjendatud kahtluse nõuandekomitee erapooletuses, seda enam et 2019. aasta käitumisjuhendi sätetes ei olnud ette nähtud, et nõuandekomitee võimalus soovitusi anda sõltuks mingisuguse kvooruminoode täitmisest.
- 198 Hageja esitatud teise etteheitega, mis puudutab erapooletuse põhimõtte rikkumist, ei saa seega selle põhjendamatus tõttu nõustuda, ning seetõttu tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

Neljas väide, mis puudutab määruse nr 883/2013 artikli 10 lõike 2, distsiplinaar- ja kohtuliku uurimisega seotud andmete konfidentsiaalsuse ning määruse 2018/1725 artikli 4 lõike 1 rikkumist

- 199 Hageja leiab, et OLAFi töötajad rikkusid määruse nr 883/2013 artikli 10 lõiget 2, avaldades parlamendi eelarvekontrollikomisjonile, et hageja on süüdi ahistamises, mistõttu asusid selle komisjoni liikmed seisukohale, et hageja süü on tõendatud, veel enne kui nõuandekomitee ja EMSK juhatus olid selles küsimuses oma seisukoha võtnud.
- 200 Lisaks sellele rikkus „konfidentsiaalsuse põhimõtet“ väidetavalt ka Euroopa Parlament, levitades teavet, mis jättis mulje, et hageja on väidetavates tegudes süüdi. See tingis distsiplinaarmenetluse ja kriminaalasja kohtueelse menetluse saladuse rikkumise, mis oli seda raskem, et OLAF tunnistas samal ajal, et hageja käitumisel ei olnud mingisugust mõju liidu eelarvele.
- 201 Viimaks olevat „konfidentsiaalsuse põhimõtet“ rikkunud ka EMSK president, avaldades lõpparuande sisu EMSK juhatuse 21. jaanuari 2020. aasta koosolekul. Lisaks sellele oleks EMSK hageja hinnangul pidanud tegema parlamendile ettepaneku mitte kajastada hageja isikuandmeid erinevates parlamendi eelarve või hagejale etteheidetavate tegudega seotud teadaannetes.
- 202 EMSK vaidleb neile argumentidele vastu.
- 203 Tuleb tähele panna, et liidu kohus võib väite või etteheite edutuse tõttu tagasi lükata, kui ta tuvastab, et selle põhjendus ei tooks kaasa soovitud tühistamist (vt 19. novembri 2009. aasta kohtuotsus Michail vs. komisjon, T-50/08 P, EU:T:2009:457, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 204 Siinkohal piisab, kui EMSK eeskujul tõdeda, et argumentid, mis puudutavad seda, kuidas tegutses parlament ning milliseid avaldusi tegi parlamendi eelarvekontrollikomisjonis OLAF, kes ei ole käesoleva menetluse poolteks, ei mõjuta vaidlustatud otsuse õiguspärasust, võttes arvesse, et need toimingud ei ole ette heidetavad EMSK-le, kes tegi vaidlustatud otsuse.

- 205 Seetõttu tuleb edutuse tõttu tagasi lükata argumendid, mis puudutavad määruse nr 883/2013 artikli 10 lõike 2 ja määruse 2018/1725 artikli 4 lõike 1 väidetavat rikkumist OLAFi ja parlamendi poolt.
- 206 Esimest korda repliigis esitatud argument, mis puudutab seda, et EMSK president avaldas 21. jaanuari 2020. aasta koosolekul OLAFi aruande sisu juhatuse liikmetele, tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata olenemata sellest, kas see on kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt vastuvõetav.
- 207 Nimelt, kuigi hageja viibis sellele koosolekul, ei ole ta esitanud ühtki tõendit, mis lubaks kahelda EMSK selgitustes, et president teavitas juhatuse liikmeid üksnes OLAFi aruande ja sellele lisatud soovitude olemasolust, eesmärgiga valmistada ette pöördumine nõuandekomitee poole.
- 208 Lisaks sellele ilmneb toimikust, et teised juhatuse liikmed said OLAFi aruande mittekonfidentsiaalse versiooni sisuga tutvuda alles 3. juunil 2020, mil nõuandekomitee edastas oma soovitud EMSK presidendile pärast seda, kui hageja oli saanud selle aruande ja nende soovitude kohta oma seisukohad esitada.
- 209 Eeltoodut silmas pidades tuleb neljas väide osaliselt edutuse ja osaliselt põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Hüvitamisnõue

- 210 Hageja taotleb ELTL artikli 340 teise lõike alusel 250 000 euro suuruse hüvitise välja mõistmist EMSK-lt talle väidetavalt tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest.
- 211 Hageja mittevaraline kahju seisneb tööalasest tõrjutusest tingitud kannatustes. Seejuures olevat tema au ja mainet korvamatult kahjustanud OLAFi direktori 3. veebruari 2020. aasta sõnavõtt parlamendi eelarvekontrollikomisjonis, kuivõrd viimane teavitas selle komisjoni liikmeid lõpparuande sisust ilma hagejat ära kuulamata ja ilma, et oleks tõendatud, et hageja vastu esitatud süüdistustel oleks olnud mõju liidu eelarvele.
- 212 Järgmiseks olevat EMSK kahjustanud hageja mainet ja au seeläbi, et algatas ilma kindla õigusliku raamistikuta tema suhtes distsiplinaarmenetluse ning osutas vaidlustatud otsuses parlamendi 13. mai 2020. aasta otsusele, mis puudutas liidu 2018. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist, ning parlamendi 14. mai 2020. aasta resolutsioonile.
- 213 See, et ta ei saanud esitada teda puudutavate asjaolude kohta oma seisukohta, olevat põhjustanud hagejas frustratsiooni, ängi ja ebaõiglustunnet, mis mõjus rängalt tema tervisele ja eraelule ning mille otseseks põhjuseks olevat olnud OLAFi tegevus.
- 214 Neil põhjustel palub hageja mõista mittevaralise kahju eest välja hüvitise, mille suuruseks hindab ta esialgu *ex æquo et bono* 200 000 eurot, mis oleks EMSK, parlamendi ja OLAFi tehtud vigade suhtes proportsionaalne. Repliigis märgib hageja siiski, et jätab talle tekitatud mittevaralise kahju eest tasumisele kuuluva hüvitise summa kindlaksmääramise Üldkohtu hooleks.
- 215 Hageja varaline kahju seisnevat kuludes, mille ta kandis enda kaitsmiseks alates 2020. aasta jaanuarist ja mille suuruseks ta hindab 50 000 eurot. Lisaks sellele oleks hagi rahuldumata jätmise korral vastuvõetamatu hagejalt välise advokaadi teenustega seotud EMSK menetluskulude välja mõistmine.

- 216 EMSK vaidleb neile argumentidele vastu.
- 217 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise eeldus see, et samal ajal on täidetud teatavad tingimused: isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine, kahju tegelik tekkimine ning põhjuslik seos akti vastuvõtjale pandud kohustuse rikkumise ja kannatanutele tekkinud kahju vahel (vt 10. septembri 2019. aasta kohtuotsus HTTS vs. nõukogu, C-123/18 P, EU:C:2019:694, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika; vt selle kohta ka 19. aprilli 2012. aasta kohtuotsus *Artegodan vs. komisjon*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punkt 80).
- 218 Lisaks, kui üks neist kolmest tingimusest täidetud ei ole, tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta ilma, et oleks vajalik hinnata teisi kõnealuse vastutuse tekkimise tingimusi (vt 29. aprilli 2020. aasta kohtuotsus *Tilly-Sabco vs. nõukogu ja komisjon*, T-707/18, ei avaldata, EU:T:2020:160, punkt 114 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 219 Käesoleval juhul tuleb märkida, et hageja väitel oli talle väidetavalt tekkinud kahju põhjuseks eelkõige OLAFi õigusvastane käitumine parlamendi eelarvekontrollikomisjonis.
- 220 Hagiavalduses on hageja ainsa kostjana nimetanud aga EMSKd.
- 221 Seetõttu saab hageja käesoleva hagi raames nõuda EMSK-lt hüvitise välja mõistmist üksnes nimetatud organi õigusvastase tegevuse tõttu tekkinud väidetava kahju eest. Teise institutsiooni tekitatud kahju eest hüvitise saamiseks tuleb hagejal esitada oma hüvitamisnõue selle institutsiooni vastu, kellele on omistatav vastutuse aluseks olev tegevus (vt selle kohta 2. veebruari 2015. aasta kohtumäärus *Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit*, T-577/14, ei avaldata, EU:T:2015:80, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 222 EMSK tegevusega seoses tuleb aga tähele panna kohtupraktikat, mille kohaselt tuleb varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise nõuded rahuldamata jätta, kui need on tihedalt seotud tühistamisnõuetega, mis ise on vastuvõetamatuse või põhjendamatusse tõttu rahuldamata jäetud (vt 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus *ZQ vs. komisjon*, T-647/18, ei avaldata, EU:T:2019:884, punkt 202 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 223 Eeltoodust tuleneb aga, et vaidlustatud otsus ei ole kuidagi õigusvastane ning selle ettevalmistamise menetluse läbiviimisel järgiti hageja kaitseõigusi. Ühelgi juhul ei ole hageja selgitanud, kuidas on pelgalt see asjaolu, et vaidlustatud otsuses on viidatud parlamendi 13. mai 2020. aasta otsusele, mis puudutas liidu 2018. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist, ning parlamendi 14. mai 2020. aasta resolutsioonile, käsitatav isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumisena EMSK poolt.
- 224 Kuna liidu vastutuse tekkimise esimene tingimus ei ole käesoleval juhul täidetud, tuleb hüvitamisnõuded rahuldamata jätta ilma, et oleks vajalik hinnata kõnealuse vastutuse tekkimise teisi tingimusi.
- 225 Neil asjaoludel tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 226 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete taotluste menetlusega seotud kulud, vastavalt EMSK nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista KNilt välja kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete taotluste menetlusega seotud kulud.**

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. septembril 2021 Luxembourgis.

Allkirjad